

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De discrimine Ciborum

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

tum ad Ieiunium pertinet, reliquisse liberas, neque damnasse eos, qui ieiunare aut nollent, aut non possent. Huic autem dogmati vetustissimus doctor & martyr Irenæus, ad Victorem Episcopum Romanum scribens, testimonium perhibet, ut legitur in lib. 5. Eccles. Hist. Euseb. cap. 34. & in Hist. Tripart. lib. 9. cap. 38. Chrylost. Homil. x. in Genesin. Neque aliquid habetur in Epistola Augustini ad Casulanum, quam Aduersarij citant, quod huic doctrinæ repugnet. D. Augustinus eo in loco docet, quemlibet hoc modo & tempore ieiunare debere, quo in Ecclesiis ad quas fortè deuenit, ieiunatur, si tamen, quod bonum Christianum decet, non velit aliis esse scandalo, nec quenquam sibi. Non autem propterea damnari iubet eos qui ieiunare non possent, aut non velent.

Verum est, si quæ Ecclesia verum ac pium Ieiunium obseruaret, sicut aliquando obseruata sunt, quorum (proh dolor) neque Aduersarij, neque alij multa exempla demonstrare possunt, tunc qui cum per valetudinem possent, Ecclesiæ verò Dei se conformare non vellet, is sanè non minus peccaret, ac si diem Solis, aliòsque sacros conuentus celebrare & obseruare recusaret. Quapropter Dominus quoque exterminationem è populo suo minatus est his, qui anniuersarios Ieiunij dies non vnà cum populo obseruabant. Leuit. 23. Quamobrem quod Epiphanius contra Arrianos scripsit, & Aduersarij hoc loco citarunt, Libro Reformationis nullo modo contrarium est. Non enim iubet ut ieiunia publicè ordinata & instituta contemnantur, aut tanquam Iudaica vituperentur, quemadmodum ab Arrianis fiebat: sed docet ut ea rectè ac Christianè obseruentur. Hoc tantum reprehendit Liber, quòd Ieiunia præcipiuntur, & peccatum mortale iudicatur, si quis ea neglexerit: quòdque hac oratione conscientia non sine periculo constringantur, docet, quemadmodum etiam ipsa Ieiuniorum indictio doctrinæ & obseruationi sanctorum Patrum penitus aduersatur. Illi enim quando dies & tempora ad ieiunandum ordinarunt, vnicuique conscientiam suam liberam reliquerunt, & apud seipsum perpendere, quidnam in viribus eius esset, aut non. Postea ordinatum est, ut super hac re quilibet pastorem ac medicum suum consuleret. Sed quid longa disputatione opus est, cum proh dolor, nullibi extent vera ieiuniorum exempla? Conuenitne ut multe ferantur leges, nouissimæ peccatis conscientia onerentur, vbi Deus nihil præcepit, & hominum quoque mandata nemo obseruat? Iudicet omnis cui vera pietas cordi est.

Quarta pars est, Librum delectum ciborum tanquam rem inutilem nihili ducere. Resp. Verum est. Per seipsum sine eo ieiunio, & extra hunc finem, ut per eum corpus ad cultum Dei promoueatur. Et hoc idem docent omnes S. Patres. Videatur liber, & legantur sermones Patrum de Ieiunio, Et quis dicere queat, quod aliquid

momenti habeat, apud Deum, siue piscibus, siue alterius generis carnibus homines se saturent & recreent? Veram humiliationem carnis ad ministerium Spiritus requirit Dominus. Præter hunc finem delectum ciborum obseruare, Manichaicum potius est quam Christianum.

Veteres quidem in diebus Ieiuniorum à carnibus abstinerunt, sed non minus piscium quàm aliorum animantium, & nec vinum biberunt. Veruntamen quodcumque id non ad veram & fidelem carnis castigationem, ac promotionem spiritus in omnibus bonis operibus inseruiuit, veteres iuxta verbum Dei illud reiecerunt. Testatur etiam D. Augustinus in lib. de moribus ecclesie cap. 14. *quod is qui cum vera veteris Adami humiliatione carnibus vescatur, ac vinum bibat, abstinentius vitare ducat, quàm is qui aliis temporalibus cibis ac potu vitatur, à vino autem & carnibus abstineat.* Legatur Hieronymus ad Nepotianum de vita Clericorum. Item in temporibus de tempore adscriptis Augustino, Sermone 157.

Quinta pars rursus est de meritis Ieiunij, & satisfactione pro peccatis. Iam verò promereri aliquid à Deo, postulat equalitatem inter id per quod aliquid promeremur, & illud quod promeremur. Sicuti etiam Perfolutio siue satisfactio equalitatem requirit inter id quod perfoluitur, siue pro quo satisfit, & illud per quod solutio seu satisfactio præstatur. Hac ratione ne ipsi quidem aduersarij dicent, quod ieiunando aliquid à Deo promereri, aut pro peccatis satisfacere possimus. Omnis enim remissio peccatorum ac meritorum suppliciorum venia, omnia denique dona Dei, ex gratuita bonitate & clementia Dei proficiscuntur, Impetrata per vnicum meritum Domini nostri Iesu Christi. Quomodo autem Ieiunium conferat ad impetrandam remissionem peccatorum, ac veniam meritarum pœnarum, auxilium denique ac donationem omnium bonorum Dei, quòdque id Dominus remuneret, de his omnibus supra copiosè dictum est, in Apologia Articuli de Bonis operibus, & Satisfactione.

Sexta pars est, velle librum consuetudinem illam, qua preces vespertinæ per quadragesimam ante meridiem dicuntur, esse blasphemiam quandam & irrisionem diuinæ Maiestatis. Et hanc dicunt immodicam esse hyperbolen, etiam si concedant abusum aliquem esse. At iudicet pius Christianus, quid sit, in conspectum Dei venire, ac vt pro veteri consuetudine videantur post vespertinas preces cibum sumere, eas preces quæ ratione nominis sub vesperam fieri debebant, cuiusmodi est, Tetrum chaos illabitur, &c. aliique hymni qui de vespertino tempore sonant, ante meridiem habere, contra quam à Patribus ordinatum est & institutum. Ecce tales tamque manifestos & crassos abusus nolunt liberè confiteri: sed scribunt, Etiam si concedamus abusum aliquem esse.

Quando septimam questionem mouerunt, Vtrum quòd Paulus tribus diebus ac noctibus sine cibo ac potu in oratione perseverauit. Act. 9. ieiunium dici debeat, aut non, sine dubio valde otiosi fuerunt.